

TK

Vztahy

Až po letech jsem pochopila, proč se máma rozvedla

Psal se rok 1995, kdy oba rodiče přišli o zaměstnání. Máma sháněla práci, aby mě a bráchu uživila, zatímco táta čekal, až mu skvělá šance spadne do klína.

Až po letech mi došlo, co všechno pro nás máma udělala. Tehdy jsem to moc nechápala. Máma byla pořád v práci, dokonce i o víkendech, měla tehdy dvě zaměstnání. Vracela se vyčerpaná a ještě nám udělala večeři. Táta byl doma, o víkendech se mnou a mladším bráchou chodil na procházky po městě a barvitě nám líčil pohnuté události z dějin našeho rodiště.

Táta byl prostě skvělý, máma pořád pryč, a když se konečně doma potkali, většinou se hádali. Sice za zavřenými dveřmi, ale i tak jsem je slyšela.

„Proč si už konečně nenajdeš práci,“ naléhala máma na tátu a on jí klidným hlasem odpovídal: „Tobě šlo vždycky jenom o peníze!“

Občas si mi dokonce postěžoval: „Kdo ví, co máma v té práci dělá, že chodí domů tak pozdě. Možná vám časem přivede nového tatínka.“

Byla jsem vyděšená. Jak by to máma mohla udělat, připravit nás o tak báječného tátu a přivést si domů kdoví koho!

V patnácti mi to začalo docházet. Jediný člověk, který se málem odrovnal, abychom měli co jíst, chodit na kroužky, byli slušně oblečení, aby bylo z čeho platit nájemné a energie, byla máma. Zpočátku brala jakoukoliv práci, než dostala příležitost uplatnit se ve svém oboru. A táta mezitím čekal. Na tu skvělou příležitost. Považoval se za výjimečného a „obyčejná“ práce mu nevoněla. Ta byla dobrá akorát tak pro mámu.

Máma si nestěžovala, ale pocit křivdy v ní musel léta doutnat. Vybouchla, když mi bylo dvacet a bráchovi osmnáct. Táta v té době dával kondice žákům slabším v matematice a fyzice, ale moc to nevynášelo. A tak přišel za mámou, aby mu přispívala na jeho potřeby!

A tehdy mámě „bouchly saze“. Dozvěděla jsem se, že táta měl několik příležitostí, kde se mohl uplatnit, ale všechny odmítl, protože neodpovídaly jeho intelektuální velikosti. Nejenže nás máma všechny živila, ale dokonce si něco našetřila. Zažádala o hypotéku, koupila si malý byt, odstěhovala se a s tátou se rozvedla. Brácha se nastěhoval k přítelkyni a v bytě jsem zůstala s tátou sama.

S mým milovaným tátou. Sobeckým, sebestředným a líným náfukou, který si o sobě stále myslí, že je nedoceněný Einstein, zatímco já, husička, nedokončila ani vysokou. Platím nájem, energie, jídlo. Vařím, peru... Jedu stejný program jako máma. Ale na rozdíl od ní nevím, jak z toho začarovaného kruhu ven.

Miriam

Zaznamenala Dagmar Morenová

TK – Vztahy – Až po letech jsem pochopila, proč se máma rozvedla

Názor psychologa

Vážená paní, váš otec není (bohužel) žádný „exot“. Mezi muži, kteří přišli z nějakých důvodů o zaměstnání, je zřejmě spousta skrytých génů. Destruktivní hrdost jim nedá, aby si sami aktivně hledali nějakou práci. Třeba proto, aby rodinu uživil a nepřišli o pracovní návyky. Mají pocit, že by si pracovní uplatnění mělo nalézt je. Na manželkách a posléze třeba i na dětech celkem ochotně parazitují. Kdyby se věnovali dětem a dávali jim najevo, jak je ta jejich matka schopná a obětavá, pak bychom nad jejich nepřičinlivostí mohli přimhouřit zrak. Nejen z medicíny je však známo, že každý parazit dříve či později svého „hostitele“ zničí. Ve vaší matce naštěstí pro ni (a možná i pro vás) „bouchly saze“ ještě včas. Rozhodla se, že ona už nadále parazitujícímu manželovi obětavou „hostitelkou“ nebude. Dnes už jste ji pochopila. Snad se vám podaří onu hostitelskou roli také opustit. Jinak hrozí, že se z vás časem stane obětavá „stará panna“ posluhující otci, kterého už si dávno nemůže vážit a místo toho je pro ni den ode dne čím dál tím těžší „kouli na noze“.

PhDr. Petr Šmolka